

Zpravodaj Obecního úřadu

Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada:

Odpovědná redaktorka:

Mgr. Jana Ambrožová

Členové:

Andrea Janulíková,

Mgr. Jana Ličeníková,

Petra Lorencová,

Miluška Kopřivová,

Věra Kotásková,

Ing. Jaroslav Kreml,

Mgr. Stanislav Vavrys

PhDr. M. Rošková, CSc.

Jazyková úprava:

Mgr. Miroslav Hunča

Grafická úprava a tisk:

Tiskárna Lelka

Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín,

registrační číslo vydané

Ministerstvem kultury

ČR – MKČR

E 12422, náklad 1150 ks.

obec@luziceuhodonina.cz

www.luziceuhodonina.cz

SLOVO REDAKCE

Čekání

Mezi sněhem, v latách hnědé hlíny
hledám už konec dlouhé zimy.

Jak rád bych přál říci,
že v trávě leží ještě zmrázky
a už kvetou sedmikrásky.

Nevíš, jak rád bych i pampelišku pohladil,
ba i trávě dovolil,
aby rostla u našich vrat.
Jen aby se už v slunci zaleskla
a mohla se v jarním větru kolébat.

Čekej, šeptá vítr, vše do času,
pak tě pozvu, nedočkavče,
do míst s ještě zplihlou travou,
strání žlutých petrklíčů
a vůní lesů s otevřenou branou.

Autorka
Jindřiška Švajdová-Králíková

Vážené čtenářky a čtenáři,

jak správně začít první číslo zpravodaje v roce 2010?

Obvykle si na začátku roku dáváme různá předsevzetí. Těm z Vás, kteří do dosud zvládají, nezbyvá než gratulovat a naopak bych ráda uklidnila ty, kteří již předsevzetí vzdali - nezoufejte, opravdu je nás většina.

Nemůžu zapomenout na letošní hromady sněhu, které nás trápily celý leden a únor. S každým dalším dnem, kdy padalo to bílé z oblohy, mě trápila představa, kdo to zas bude před barákem uklízet.

Myslím si, že radost ze sněhu měli už snad jen děti (a z vlastních zkušeností, už ani ty ne).

Ale jsme jenom lidská stvoření. Když je teplo, chceme chládek. Když nám prší, chceme, aby svítilo sluníčko, když je léto, těšíme se na zimu a v zimě zase na léto.

Nakonec ale všichni dobře víme, že v těch našich Lužicích, tam kousek od Hodonína, v samém cípu jižní Moravy je nám nejlépe, ať už padá to bílé, svítí Oskar nebo leje jako z konve.

Užijte si Velikonoc a budme rádi za všechny vrtochy letošního počasí. Nakonec bez nich by nevzniknul tento úvodník a my bychom neměli možnost si hezky zanádat.

Andrea Janulíková

Vážení spoluobčané.

Vzhledem k tomu, že máme za sebou téměř tři měsíce roku 2010, můžeme blíže specifikovat investiční záměry a finanční možnosti obce.

Naše žádost o dotaci z operačního programu životní prostředí na výstavbu sběrného dvora nebyla akceptována. Z pěti stovek žádostí bylo uspokojeno pouze dvě stě. Žádost zasláme do další výzvy, vyhlášené v březnu 2010. Uspěli jsme však s žádostí o dotaci na zateplení mateřské školy. Z celkových rozpočtovaných nákladů ve výši 5.966.165 Kč jsme získali dotaci 3.435.860 Kč z fondu soudržnosti EU a dotaci 202.108 Kč ze státního fondu životního prostředí. Finanční spoluúčast obce prezentuje 2.322.000 Kč. Další významnou akcí je oprava stávajícího veřejného osvětlení v ul. Velkomoravská od ul. U Lidového domu po základní školu. Prostředky na tuto akci budou hrazeny z odměny za vítězství v krajském kole soutěže „Vesnice roku 2009“ ve výši 1 mil. Kč, formou dotace z Ministerstva pro místní rozvoj. Spoluúčast obce činí minimálně 250.000 Kč. Společně s městem Hodonín připravujeme zahájení výstavby cyklostezky Lužice – Hodonín. Rozpočtové náklady v katastru obce Lužice prezentují 3.757.144 Kč. Spoluúčast naší obce je 10 % z této částky. Povzbudivá je informace z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o možnosti čerpání finančních prostředků na výuku jazyků, matematiky, přírodních věd, finanční gramotnosti a inkluze vlivu vzdělávání. Pro naši základní školu může dotace z programu „EU peníze školám“ dosáhnout částky 1.100.000 Kč. Prostřednictvím místní akční skupiny „Dolní Morava“ žádala obec o dotaci ve výši 300.000 Kč na pořízení inventáře sloužícího k pořádání výstav na „Starém kvartýru“. Přípravena je i žádost o dotace v rámci programu „Energie z přírody“, který každoročně financují Moravské naftové doly, pro obce dotčené těžbou ropy. Případná dotace je určena pro instalaci pryžové dopadové

plochy na dětském hřišti v parku „U Vrchnice“. Rozpočtové náklady činí 280.000 Kč.

V souladu s platným územním rozhodnutím zajišťuje obec výstavbu inženýrských sítí pro výstavbu rodinných domů v lokalitě Vinohrádky, II. etapa (budoucí ul. Dobrovolského). Projektované náklady činí 32 mil. Kč. Realizace této akce je možná pouze prostřednictvím developerské firmy, která odkoupí předmětné pozemky od obce, vybuduje inženýrské sítě a následně prodá stavební místa jednotlivým stavebníkům.

Intenzivně jednáme se Správou a údržbou silnic Jihomoravského kraje o zahájení rekonstrukce vozovky ul. Velkomoravská v úseku od ul. U Lidového domu po ul. Ploštiny. Obec zajistila vypracování projektové dokumentace včetně stavebního povolení. Náklady na rekonstrukci činí 9 mil. Kč.

Z výše uvedených akcí vyplývá, že celkový podíl spoluúčasti obce činí cca 3.000.000 Kč. Zajištění těchto prostředků bude velmi náročné. I když schválené daňové příjmy obce na rok 2009 ve výši 23.902.000 Kč byly nižší než skutečnost roku 2008, byly skutečné daňové příjmy za rok 2009 ve výši 21.378.111 Kč nižší o 3.397.503 Kč, vzhledem ke skutečnosti roku 2008. Tento pokles prezentuje 14 %. Stejný propad daňových příjmů pokračuje i v roce 2010 v souvislosti s ukončením těžby lignitu na dole Mír v Mikulčicích a je nutné také počítat s poklesem plateb za vytěženou tunu nerostu. Na druhé straně je nutné zvažovat navýšení výdajů v souvislosti se zvýšením DPH o 1 %. K zajištění rozvoje obce minimalizujeme provozní výdaje a vytváříme vlastní zdroje finančních prostředků. Na základě skutečných příjmů budou zahájeny pouze ty investiční akce, které budou finančně zajištěny.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce Lužice*

LUTES INFORMUJE

Skončila zima, která nás prověřila po všech stránkách. Jak po stránce psychické svou délkou a urputností, tak po stránce fyzické, a to hlavně při odklizení sněhové nadílky, která byla letos obzvlášť vydatná.

Pracovníci společnosti Lutes, kteří měli za úkol provádět údržbu veřejných komunikací a chodníků, si letošní zimy opravdu užili. Ať už se jednalo o strojové čištění komunikací a chodníků, kdy musely být tyto práce prováděny převážně v nočních, popřípadě brzkých ranních hodinách, nebo o ruční čištění autobusových zastávek a některých parkovišť, které bylo komplikováno velkým množstvím sněhu a nepravidelným sněžením. Dosavadní strojový park společnosti byl nedostatečný a zastaralý, proto společnost zakoupila v závěru roku 2009 nový malotraktor s radlicí. Díky tomu se dařilo sněhovou nadílku poměrně dobře zlikvidovat. Bohužel se nám s údržbou chodníků nepodařilo dostat do všech částí obce, a tak bych chtěl touto cestou poděkovat těm občanům, kteří si údržbu na chodnících před vlastními domy prováděli sami. Byla to pro nás velká pomoc, ještě jednou moc děkuji. Na některých veřejných komunikacích a chodnících se nám bohužel sníh nepodařilo včas odklidit, proto musel být po jeho uježdění nebo ušlapání posypán inertním materiálem. Na posyp těchto ploch bylo použito 14 m³ posypového materiálu. Tento materiál po ústupu sněhu a ledu bylo nutné odstranit, aby se nedostal do kanalizace. Za tímto účelem společnost Lutes zakoupila k novému malotraktoru závěsné zařízení, které umožňuje strojové čištění jak chodníků a cyklostezek, tak i čištění komunikací. Tyto práce jsou postupně prováděny i v současné době. Bohužel nám tyto práce ztěžují automobily zaparkované na obecních komunikacích a na chodnících.

Po ústupu sněhu a ledu se ukázal i další „nepořádek“, který byl pod nimi ukrytý. Ať už jsou to téměř všude přítomné psi exkrementy nebo odpadky všeho druhu. I s těmito nežádoucími předměty se budeme muset postupně vypořádat.

Obec Lužice přistoupila k odchytu volně pobíhajících psů. Ale tato činnost taky není jednoduchá. Odchyt provádějí pracovníci společnosti pomocí vybavy k tomuto účelu zakoupené. Samotný odchyt je v podstatě naháněním psů po celé obci. I přesto, že se nám to mnohdy nepodaří, bude s touto činností pokračováno. A proto apeluji na majitele těchto potulných

jedinců, aby si je zabezpečili a tím se vyhnuli případným problémům a zamezili znečišťování ploch v obci.

Takže zima je za námi a čeká nás jarní období, které je v naší zemědělské oblasti spojené s polními pracemi. Společnost Lutes nabízí občanům jako každoročně možnost orby a úpravy pozemků, odorávání vinohradů, vyčištění a sečení travnatých ploch, vývoz nepotřebného materiálu a naopak dovoz materiálu apod. Znovu připomínám možnost likvidace organických odpadů drcením (listí, tráva) a prostřednictvím kalifornských žižal v prostoru sběrného místa. Stačí pouze přivést tento odpad v době otevření sběrného místa do „oplocenky“ a příslušný pracovník Vám určí místo uložení.

Společnost Lutes kromě jiného také provozuje ubytovnu s možností ubytování až 12 osob ve třech pokojích. Ubytovaní pro Vaše návštěvy nebo přátele si můžete objednat osobně nebo

telefonicky přímo v sídle společnosti u paní Krejčířkové.

Jednou z činností společnosti Lutes je i provozování a údržba kanalizačního systému obce. Dovoluji si tímto požádat všechny uživatele kanalizačního systému, aby do něj nevhazovali věci, které tam nepatří. Stále se nám bohužel stává, že se v čerpacích komorách nachází věci jako například čistící vlna, různé části oblečení a plastové výrobky, které nám ucpávají přečerpávací čerpadla. Vytažení, vyčištění a opětovné spuštění čerpadla, popřípadě jeho výměna zvyšují náklady na celý kanalizační systém a tím v návaznosti i částku za stočné.

Na závěr Vám všem přeji krásné a příjemné jaro a těším se další vzájemnou spolupráci.

*Za společnost Lutes, s. r. o.,
Josef Staněk, ředitel společnosti*

SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

**V pondělí 12. 4. 2010
od 15:00 do 17:00 hodin**

proběhne u OÚ
sběr nebezpečného odpadu.

Občané mohou zdarma odevzdat
televizory, ledničky, elektrotechniku
– radia, apod., zářivky,
nádoby od barev, akumulátory,
olej, monočláanky, léky, pneumatiky.

Dále se může odevzdat
do přistaveného kontejneru
starý textil, koberce, linolea a boty.

INFORMACE

**Pytle na tříděný odpad
jsou k dispozici zdarma
na OÚ Lužice.**

**Využívejte, prosím, pytle jen
na tříděný odpad.**

**Snížíte tím náklady spojené
s tříděným odpadem.**

**Děkujeme.
Obecní úřad Lužice**

Oznámení o době a místě konání voleb

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
se uskuteční

v pátek 28. května 2010 od 14.00 do 22.00 hod.
a v sobotu 29. května 2010 od 08.00 do 14.00 hod.

Místem konání voleb ve volebním okrsku č. 1
je volební místnost v Základní škole v Lužicích - učebna ZUŠ
pro voliče - příjmení začínající písm. A - K,
ve volebním okrsku č. 2
je volební místnost v Základní škole v Lužicích - učebna ZŠ
pro voliče - příjmení začínající písm. L - Ž.

Voliči bude umožněno hlasování poté,
kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky
(platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky).

POPLATKY V ROCE 2009

Žádáme občany, kteří doposud neuhradili poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování odpadů a poplatek za psa, aby tak učinili v úřední dny na pokladně OÚ nebo příkazem k úhradě na číslo účtu: 27125671/0100 s příslušným variabilním symbolem. Termín splatnosti byl dne 31. 3. 2010!

Název poplatku	Výše poplatku	Variabilní symbol
Místní poplatek za komunální odpad	500 Kč/1 osoba	13370 + číslo popisné
Místní poplatek za psa	150 Kč/1 pes	13410 + číslo popisné

Občanům, kteří nesplnili svou poplatkovou povinnost nebo neuhradili poplatek ve správné výši, budou vystaveny (podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích) a zaslány navýšené platební výměry a to do výše trojnásobku dlužné částky!!
Všechny případné dlužné částky budou vymáhány exekutorem!!

Pokud tedy ještě nemáte některý z poplatků uhrazen, neprodleně tak učiňte!!!

Vývoj obyvatelstva obce Lužice v roce 2009

Ukazatel				celkem	ženy
Počet obyvatel k 1. 1. 2009				2 814	1 403
Vývoj obyvatelstva	Počet narozených			19	11
	Počet zemřelých			29	10
Migrace	Počet přistěhovaných	V rámci okresu	59	78	42
		z jiných okresů	19		
	Počet vystěhovaných	v rámci okresu	41	49	19
		do jiných okresů	8		
Počet obyvatel k 31. 12. 2009				2 833	1 427

Cizinci s jakýmkoliv platným pobytem v obci:

34

Celkem obyvatel k 01. 01. 2010:

2 867

KNIHOVNA

I když nám už pomalu začíná jaro a s ním práce nejen na zahrádce, chce to i najít si chvíli odpočinku a třeba si přečíst pěknou knížku.

Je nás jistě spousta, kdo si nedovede jediný den bez knížky představit a vždycky si ten čas na přečtení alespoň pár řádků najde. A tak vám chci nabídnout novinky z naší knihovny a taky malé shrnutí minulého roku.

V roce 2009 bylo zaregistrováno 107 čtenářů, knihovnu navštívilo celkem 912 uživatelů a 172 návštěvníků využilo veřejný internet.

Výpůjček bylo celkem 3652. Naše knihovna má celkem 9 646 svazků.

Celý seznam knih můžete zhlédnout na webových stránkách www.knihovnaluzice.cz, případné dotazy je možno zasílat na email knihovnaluzice@seznam.cz, nebo na tel. 720 423 048.

Otvírací doba zůstává stejná, a sice v pondělí od 13:00 - 16:30 hod., ve středu od 9:00 - 12:00 hod. a od 13:00 - 16:00 a v pátek od 10:00 - 12:00 hod. a od 13:00 - 16:30 hod.

Poplatky zůstaly nezměně-

ny, tj. děti, studenti, důchodci 40 Kč a dospělí 100 Kč.

V minulém roce bylo zakoupeno pro knihovnu 123 nových titulů. Každé dva měsíce nám vozí z knihovny z Hodonína knížky na výměnný fond, což dělá ročně kolem 350 svazků, takže i dlouholetí čtenáři mají stále z čeho vybírat.

Po domluvě je možné objednat si konkrétní knihy z výměnného fondu, které vám budou přivezeny do naší knihovny. A taky je možnost využít i meziknihovní výpůjční služby, kde se dá půjčit knížka z jakékoliv knihovny. Poplatek za zapůjčení je

50 Kč. Pokud je kniha objednána přes výměnný fond, objednávka je zdarma.

Z nových knih jsou tu např. pro děti a mládež:

Ovečka Shaun, Lviče, Poklad na stromě, Smrtící souboj, Pusinka, Záhada sněžné přišery, Ztráty a nálezy, Rockerka Sadie, My děti ze stanice ZOO, Povídky malostránské, Luisa a Lotka, Arabella, Hedvika, aj. Pro dospělé např. Dětská nevěsta, Strážci úmluvy, Volání minulosti, Srdce bouře, Shledání v Barsaloi, Spící panna, Zakázaná žena, Zpátky z Afriky, Zrádkyně, Srdcová dáma, Polednice, Podivný Thomas, Žena, která spolkla zubní kátáček, Holubice lásky, Momentálně mladá, Knockout, V pavučině vztahů, Láska na útěku, Doktore, fofrem, jde o život, Provdána za vikonta, Řekni sbohem, Milost, Kořist, Všechno se mění, Kábulská škola krásy, Dotečky záhroří, Kritický bod, Aiša, Mrtvá na pláži, Oheň je tvým osudem, Pod rouškou noci, Tentokrát naposledy, Všechno je jinak, Smrtelný strach, Sestry, Ztráty a nálezy aj. Z naučných jsou to např. Lexikon přírodní medicíny, Prorocství Mayů, Těhotenství a péče o dítě, Egypt v obrazech, 200 dní na Tokelau, Artritida, Houby, Tukožroutská dieta, Křížková výšivka a jiné. Z časopisů odebíráme Rytmus života, Země Světa, Svět motorů, Bydlení, Dům a zahrada, Žena a život, Receptář, Burda a pro děti Sluníčko, Materidouška, Měda Pusík a ABC.

V únoru naši knihovnu navštívila spisovatelka Stanislava

Noc s Andersenem v knihovně děti

Foto: ZŠ Lužice

Nopová, která část svého života prožila v Austrálii a nejen o Austrálii píše ve svých knihách pro děti i dospělé. Máme od ní tyto tituly: Riskantní prázdniny, Daiquirita, Toridi - za útesem leží svět, X Terra Incognita, Pro práci zabíjet a To nejlepší z Austrálie.

Setkání s ní bylo velmi příjemné, a i když jistě všichni víme, že napsat a hlavně vydat knížku není lehké, od ní jsem se dozvěděla, že je to ještě složitější, než si každý z nás dovede

představit. Ale když si člověk jde za svým cílem, vždycky se najde nějaká náhoda (jak mi p. Nopová řekla, že nebýt náhody, tak dnes nemá vydanou ani jednu knihu), která nám vstoupí do cesty a díky ní si splníme svůj sen.

Přeji všem pěkné Velikonoce a vykročení tou správnou nohou do jarních dnů.

Jitka Nováková
knihovnice

Foto: Petra Lorencová

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNI

Hory

Když někdo použije toto slovo, vybaví se mi vzpomínky na letošní lyžařský kurz, kterého jsem se zúčastnila. Dne 10. 1. 2010 odjela naše 7. třída spolu s některými žáky 8. třídy na lyžařský kurz do Jeseníků. Byli jsme ubytováni v hotelu Dlouhé Stráně v Koutech nad Desnou. Sotva jsme si vybalili některé z našich mnoha zavazadel, už jsme se oblékali do teplého oblečení a připravovali jsme se na naše první lyžování tady na horách. Pro některé z nás, tedy později pro členy třetí skupiny, to bylo úplně první lyžování v jejich životě. V průběhu týdne jsme postupně získávali nové zkušenosti. A na konci týdne už nám všem připadalo lyžování o srovnání lehčí než v pondělí. Samozřejmě nejhůře se vedlo našemu třetímu družstvu, protože se museli učit to, co druhé a první družstvo už dávno znalo. Taký se jejich pokusy a první jízdy

Lyžařský kurz

Foto: ZŠ Lužice

neobešly bez píle, snahy a ne jeden pokus skončil nepříjemným a mnohdy bolestivým pádem. Ale jejich snaha stála za to a lyžovat se naučili. Velký podíl na to měli i naši instruktoři, kterými byli pan učitel Kotlařík, paní učitelka Kotlaříková a paní učitelka Křížová.

Mně osobně se lyžařský kurz moc líbil.

Kristýna Neugebauerová, 7. tř.

Vedení školy děkuje pedagogickému doprovodu za realizaci, paní Janě Laubové za zdravotní zabezpečení a obci Lužice za finanční podporu lyžařského kurzu.

DEN NARUBY

Ve čtvrtek 28. ledna, ve stejný den co jsme dostávali vysvědčení, se v naší Prima škole pořádal Den naruby. Žáci deváté třídy okusili jeden den v roli učitele a naopak učitelé se na školu mohli podívat z žakovských lavic. Počítali jsme, doplňovali i/y, mluvili jsme cizími jazyky a dělali další jiné aktivity s našimi novými učiteli. V naší poslední prvopololetní hodině jsme dostali dlouho očekávané vysvědčení čekané s optimismem.

Tomáš Neugebauer, 5. tř.

Úspěchy školy v jazykových olympiádách

11. února 2010 se na hodonínském gymnáziu uskutečnilo okresní kolo olympiády v anglickém jazyce. Naši školu reprezentovala žákyně 7. třídy Eliška Makuderová. A byla velmi úspěšná – získala 1. místo.

Soutěž se skládala ze dvou částí – poslechové a konverzační. Účastníci museli kromě úvodního představení konverzovat na vylosované téma a řešit bez přípravy různé jazykové situace.

Naše škola se olympiád v cizích jazycích účastní každý rok. Především v soutěžích

v německém jazyce získali žáci velmi často přední umístění a několikrát postoupili do krajského kola.

Letos se naposled někteří žáci 9. třídy učí německý jazyk jako první jazyk. Kateřina Lacková se také zúčastnila olympiády v německém jazyce a získala pěkné 4. místo.

Oběma děvčatům blahopřejeme.

Věřím, že Eliška naváže na jazykové úspěchy naší školy i v příštích letech.

Bc. Tatiana Hromková

Eliška Makuderová

Foto: Petra Lorencová

PRUHOVANÝ DEN

Milí lužičtí občané, chtěly bychom vás seznámit s dnem v naší PRIMA škole. Tady se jen neučí, ale užijeme si i zábavu. Během roku jsme měli barevný týden (pondělí modré, úterý červené, středa černo-bílá, čtvrtek zelený, pátek žlutý), kdy byly všechny děti, učitelé, kuchařky i ostatní zaměstnanci oblečení do dané barvy. O velké přestávce nás porota ohodnotila a vítězná třída obdržela body do celoroční soutěže družstev. Barevným týdnem naše prima dny neskončily. Pobavili jsme se i u dne klobouků a kravat. Nedávno jsme měli puntikovaný, pruhovaný a kostkovaný den – ten se nám obzvlášť vydařil, takže se naše 5. tř. umístila na 2. místě.

Pruhovaný den v ZŠ Lužice

Foto: ZŠ Lužice

Všem se tyto dny moc líbily a těšíme se na další akce. Proto je naše Prima škola s velkým P.

E. Filípková a K. Bůšková, 5. tř.

Facebook

Náš milý Fejs, ta nejrozšířenější internetová drbna. Člověk se mnohdy diví, na jaké svoje fotky s laserovými očima narazí nebo se o sobě mnohdy dozví něco, co neví ani on sám.

Je to taky první stránka, kterou zapínám a vždycky jsem ráda, když mám nějakou novou žádost o přátelství a dychtivě klikám na odkaz Žádosti o přátelství, ale mnohdy se ani nestačím divit, kdo si mě přidá za přítele. Naposledy to byl arabský Ahmed, který měl na profilové fotce velblouda.

Taky by se dal Facebook označit za požírače času a za toho, kdo nám ve škole kazí známky, protože mnohdy, když mám v plánu se učit, hledím do monitoru. Většinou oživím polomrtvé rybičky v akváriu, vyberu desetitisícovou odměnu v pokeru a sklídím shnilou úrodu na moji virtuální farmě. A báb a zase deset hodin a pak už jdu s klidem a s jistotou, že moje rybičky jsou nakrmené a úroda na farmě sklizená, spát.

Eliška Makuderová, 7. tř.

Monogamie=Manželství

Manželství, to je to nejhorší, co mě v životě čeká. Je to stejné, jako bych dal sobě a své přítelkyni pouta, jenomže v manželství je nevidíte. Je to omezování a podřizování. Všechnu svobodu, kterou máte, naráz ztratíte a přijdou povinnosti. K tomu si určitě pořídíte děti, což znamená, že bude v domě hluk a ani si nebudu moci přečíst noviny. Tohle všechno, když si představím, nejradši bych se neženil. Ale samozřejmě, že jsem zapomněl na kladné věci. Měl bych ženu, kterou bych miloval, své děti, které bych vychovával a pokud bych pořídil do domu počítač, možná by byl i ten klid na noviny. Nevím ale, jak to všechno dopadne, jen doufám, že mě manželství čeká jen jednou.

Adam Košťálek, 9. tř.

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

„Haló pane karnevale, račte dál ...“

Měsíc únor se nesl nejen ve znamení plesů, ale také karnevalu. Ne jinak tomu bylo u nás v mateřské škole.

Někteří rodiče se zúčastnili akce „Mámo, táto, pojď si hrát“, kde měli v průběhu dopoledne prostor vyrobit si společně se svým dítětem masku. Ti, kteří této příležitosti nevyužili, rozhodně nezaháleli a svým dětem nachystali krásné masky doma, které měly hned druhý den možnost předvést.

Nejdříve jsme si udělali ve svých třídách soukromou módní přehlídku, a potom jsme všichni společně předvedli pásmo básniček, písniček

a tanečků rodičům, kteří neodolali pozvání a zúčastnili se karnevalového veselí. Velkou radost našim dětem udělali žáci 8. třídy ZŠ, kteří pro ně připravili hry a soutěže.

Děti si tento den náležitě užily a za to děkují maminkám a všem rodinným příslušníkům, žákům ZŠ a našim p. učitelkám, které s dětmi secvily program a vytvořily příjemnou atmosféru jednoho chladného únorového dne.

*Bohumila Možnarová
3. tř. Motýlci*

Naše paní učitelka

Naše paní učitelka se jmenuje Kateřina Knápková. Na první pohled vypadá jako obyčejná paní učitelka, ale to je jenom na první pohled. Na ten druhý zjistíte, že to tak vůbec není. Není to jen tím, že je vždy milá a usměvavá, trpělivá, má na nás vždy čas, odpovídá na všechny naše otázky, hraje si s námi a dělá vše, co dělají i jiné paní učitelky v jakékoliv mateřské školce. Naše paní učitelka má i něco navíc. Vždy nám vymyslí skvělou zábavu, ze které jsme všichni moc nadšení a nikdy nevíme, čím nás překvapí. Ať už jsme si s ní užili oslavy různých svátků např. Halloween, který i když moc dobře neznáme a mnohdy neslavíme, ale můžeme si při něm opět pěkně zadovážet, tak jsme měli i zvířátkový, pruhovaný a kloboučkový den, kdy nám maminky pomohly připravit kostýmy. Naše paní učitelka má pro nás prostě vždycky něco navíc, čímž nám vždycky udělá velkou radost.

Poslední z jejích úžasných nápadů bylo sáňkování na kopci. Jakmile paní učitelka viděla, že venku je pěkně zasněženo, nejenže nás vzala na procházku ke kopci, ale vzali jsme s sebou všechno, na čem jsme mohli jezdit z kopce dolů a bylo to skvělé. Vůbec nám nevadilo, že někteří nemáme nic. Nikdo se nehádal, neřukal ani nepřetahoval, všichni jsme se vystřídalí, jezdili spolu a skvěle si to užili. Některým z nás úplně

Děti z mateřské školy s paní učitelkou Katkou Knápkovou

Foto: MŠ Lužice

stačilo, že je sníh, můžeme jen tak dovádět, sami se klouzat. Některí z nás se nemohli dostat zpátky nahoru na kopec, ale prostě si klekli na všechny čtyři a šlo to. Bylo to pro nás nádherné zimní dopoledne a my jsme byli rádi, že tu můžeme být a chtělo to tak málo, mít tak skvělou paní učitelku, která na nás vždy myslí, aby nám udělala nějakou radost.

Není tu pro nás však jenom na hraní ve školce, ale mnozí

z nás ji známe ještě z doby, kdy jsme byli malíci a chodili k ní na cvičení a ještě jsme ani do školky nechodili. Některí z nás ji teď zase potřebují, když mají problémy s řečí a ona se nám vždy trpělivě věnuje.

Je to prostě NAŠE skvělá paní učitelka, kterou máme všichni moc a moc rádi a děkujeme jí za to, jaká je.

*Děti ze 3. třídy
mateřské školky – Motýlci*

Základní a mateřská škola Lužice oznamují,
že se v neděli 20. června 2010
bude konat v areálu mateřské školy

ZAHRADNÍ SLAVNOST

k příležitosti 25. výročí založení mateřské školy.

Zahájení v 15.00 hodin,
podrobnější informace k programu na plakátech
v měsíci červnu.

NÁVŠTĚVA V 1. JESLÍCH

Pokud jedete v Lužicích směrem od Hodonína po Velkomoravské ulici a odbočíte po pravé straně k Vinohrádkům na ulici Lesní, cesta vás zavede k 1. jeslím (tak se také jmenují) v Lužicích i širokém okolí. Jesličky tety Gábiny, jak se jim rovněž říká, jsou rodinného typu a opravdu v okolí jediné. Provoz byl zahájen 1. září 2009. Navštěvují je děti nejen z Lužic, ale i z Hodonína, Břeclavi, Mikulčic, Rohatce a jiných obcí. Jsou umístěny v rodinném domku se zahradou p. Gabriely Horké, profesí zdravotní sestry, která je provozuje. Chodí sem děti zpravidla od 1 do 3 let, ale lze se domluvit i jinak. Nejstarší „žáček“ je ve věku tří a půl let. Zkusil si pobýt ve školce, ale usoudil, že v jesličkách se mu zatím líbí víc. Pobyt v jeslích může být celodenní nebo polodenní, od pondělí do pátku. Poplatek za celotýdenní a celodenní pobyt činí 7000 Kč, to je 39 Kč/hod. Celotýdenní polodenní pobyt – buď dopoledne nebo odpoledne je za 4000 Kč, to je 45 Kč/hod. Také je možné vyřídít si tříměsíční permanentku za 5000 Kč, což vychází 62 Kč na hodinu (10 vstupů celodenních, 20 vstupů půldenních), která je přenosná a může ji využívat společně více maminek. Pokud jde o stravování, svačinky dětem připravují tety, obědy se dovážejí z mateřské školy v Lužicích, nebo maminky mohou dětem připravit jídlo samy a tety je

1. jesle v Lužicích

Foto: Martina Hromková

ohřejí. K pití je dětem podáván čaj v dostatečném množství, buď slazený nebo neslazený, dle domluvy s maminkou. Denní režim dětí vypadá takto: v půl osmé – nebo podle dohody přicházejí děti do jeslí. V devět hodin je svačinka. V deset hodin jdou děti na vycházku, nebo si hrají na zahradě, kde jim v současné době vlastníci domu budují pískoviště. Oběd jim přivážejí ve čtvrt na dvanáct a podle hygienických předpisů musí být ihned konzumován. Po obědě děti dostanou za to, že pěkně papaly, nějaký drobný pamlssek, většinou gumového medvídka. Potom následuje čištění zoubků (které je ve veliké oblibě a provádí se dokonce i při sezení na nočníčku) a ostatní hygiena před spaním. Samozřejmě se také čtou pohádky. Spánek trvá většinou

hodinu, ale pokud děti spí déle, tety je nebudí. Malé děti ve věku 1 roku spí v dětských postýlkách ve své ložnici, větší děti spí v herně, kde je umístěno veliké „letišťe“, sloužící ke hraní, které ve svých útrobach skrývá postýlky. Kromě herny a ložnice mají děti k dispozici i přizpůsobenou koupelnu a sociální zařízení včetně nočníčku a přebalovacího stolu. V herně je jídelní kout. Po spánku následuje opět hygiena a svačinka, pak si děti hrají, dokud si je rodiče nevyzvednou. Je nutné se také zmínit o pejskovi Sigim, kterého mají děti velmi rády, asi i proto, že se podobá jejich plyšáčkům. Sigi jim jejich náklonnost oplácí, hlídá je, jako by byly jeho vlastní a když si pro malé caparty přijdou rodiče, někdy jim dává najevo, že se mu to nelíbí.

Všechny děti jsou během

pobytu v jeslích pojištěny. Jesle pravidelně kontrolují pracovníce Hygienické stanice v Hodoníně. Nikdy nebyly shledány vážnější závady, vyjadřují se spíše pochvalně a jesličkám fandí. Plenky a ubrousky dávají maminky dětem vlastní. Maximální počet dětí na den je 8, na každou tetu připadají čtyři. Maminky mohou kdykoliv své děti zkontrolovat. Při nástupu do jeslí je povinná pouze jedna věc – a to je splnění hygienického předpisu o očkování dětí, které jsou umístěny v kolektivním zařízení. Jinak je zde čeká krásné prostředí, spousta hraček, pesek Sigi, pokud se s ním budou chtít kamarádit, a od dvou tet, které tady kralují, se jim dostane plno láskyplné péče.

Své pochvalné vyjádření mi napsala i jedna zbrusu nová, ale velice kurážná „žačka“ Sárinka, bohužel se nenašel překladatel, který by to objasnil.

V. Kotásková

Ředitelství ZUŠ Dolní Bojanovice
vyhlašuje talentové

přijímací zkoušky

a zápis pro školní rok 2010/2011

pro obory hudební, taneční a výtvarný

Zkoušky se budou konat v budově
ZUŠ Dolní Bojanovice

ve čtvrtek 20. 5. 2010 od 13.15 do 17.30 hod.

Žáci pro hudební obory si připraví národní
nebo lidovou píseň, dále bude hodnocen
rytmus a sluchové vnímání.
Pro taneční obor si žáci přinesou cvičební úbor a obuv,
pro výtvarný obor ukázkou vlastní výtvarné práce.

Štěpán Esterka, ředitel ZUŠ

ZUŠ oznamuje,

že byli žáci ZUŠ pobočka Lužice /p. uč. Marie Havránková/
Milena smutná – klavír a Ladislav Lekavý – violoncello přijati na
konzervatoř v Brně. Studium zahájí v příštím školním roce.

ZDRAVOTNICTVÍ

Lékárna malovaná...

Součástí vybavenosti větších obcí regionu Podluží se v průběhu 90. let minulého století postupně staly lékárny.

Jednou z nich byla také Lékárna na Podluží v Lužicích, která zahájila svou činnost začátkem dubna roku 1997. Jelikož se budovala tzv. „na

zelené louce“, chtěli jsme, aby svým charakterem souzněla s obcí Lužice a národopisnou podoblastí moravského Slovácka, Podluží. Věděli jsme tedy dávno předem, již v době kdy byla ještě ve skicách projektantů, že jí dáme název „Lékárna na Podluží“.

Slovácko vyniká nad jinými národopisnými oblastmi svou malebností, pestrostí barev, ať již v krojové výšivce, architektuře či kouzlu barevné proměny vinné révy.

Uvažovali jsme, jak začlenit nějaký lidový prvek i do vnějšího vzhledu lékárny a oduševnit

tak její spojení s regionem a jeho tradicemi. Volba byla jednoznačná, malované žudro, pro které jsme inspiraci čerpali v překrásné ornamentální výzdobě objektů sousední obce, v Mikulčicích. Právem opévané „Mikulecké dědině malované“. Většina zdejších maleb byla vytvořena umnou rukou „maléra“ tohoto odvětví lidového umění, pana Pavla Nováka z Mikulčic, se kterým jsme se seznámili a posléze ho požádali i o výzdobu žudra lékárny v Lužicích. Při stavebních úpravách fasády objektu lékárny v roce 2004 navrhl pan Novák i přestavbu žudra do podoby, odpovídající žudru severního Podluží, kam obec Lužice spadá. Změnila se také jeho výzdoba, dominantní „cifrou“ žudra se stala tzv. „podlužácká růža“.

Sladit tradiční prvky lidového umění se soudobou architekturou, stavebními materiály, moderními nátěrovými hmotami bývá často kontroverzní, ale myslíme si, že se záměr nakonec vydařil i díky lidem, kteří nás v dané věci morálně podpořili, jako je pan Novák či bývalá kronikářka Lužic, paní PhDr. Rošková. Oceněním je, že se zmínka o žudru objevila v některých časopisech (Malovaný kraj), jeho fotografie pak v propagačních materiálech či dokonce vlastivědné učebnici. Ale ještě více potěší, když se v lékárně zastaví také pocestní, ať již cykloturisté, lidé z jiných koutů naší země, žudro si vyfotí, případně si koupí nějakou drobnost z lékárenské-

ho sortimentu. Další upoutávkou, tentokrát interiérovou, jsou pro ně základní kameny lékárny spolu s ikonou svatých Cyrila a Metoděje a replikou opaskového nákončí s rytinou postav z období Velké Moravy s cedulkou, odkazující na historický význam Velké Moravy a archeologických odkryvů z Valů u Mikulčic. Stalo se nejednou, že si pozměnili trasu svého výletu či návštěvy příbuzných a zajeli navštívit navíc i slovanské hradiště. Základní kameny jsme získali z Valů díky zprostředkované pomoci pana Radovana Rutara, tehdejšího starosty Lužic.

Hlavní funkcí lékárny je však poskytnout občanům, pacientům a zákazníkům lékárenskou péči. Zajistit výdej potřebných léků na recept, zajistit dostupnost parafarmaceutických přípravků, tj. různých doplňků stravy a také individuální přípravu léčiv v laboratoři. Striktně se bráníme komercializaci,

trendu, který prosazuje především lékárny ve vlastnictví nelékárníků a různých řetězců. Naši snahou je, aby lékárna byla stále uznávána jako zdravotnické zařízení. Upřednostňujeme odborné poradenství a individuální přístup ke každému pacientovi nebo zákazníkovi. Vyčlenit si na pacienta čas, vyslechnout jeho požadavky, rozberat jeho potíže, nabídnout mu primární farmakologickou pomoc a je-li řešení jeho problémů nad naše odborné či právní možnosti, nasměrovat ho zavčas k lékaři. Naším krédem je co nejefektivněji pacientovi pomoci s jeho zdravotními potížemi.

Jsmo rádi, že Lékárna na Podluží je jedním ze střípků obecní mozaiky, které, když se složí do jednotitého celku, dají barevný obraz krásné obce Lužice, právem oceněné titulem „Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009“.

PharmDr. Jaromír Kummer

Masáž pomocí horkých lávových kamenů

Masáž horkými lávovými kameny je technika stará jako lidstvo samo. Horké i studené kameny se používaly k léčení v době antiky, v Číně, Indii, Mezopotámii i mezi jihoamerickými Indiány či na Havaji. Jako mnoho jiných zkušeností a poznatků i toto umění lékařů a léčitelů dávných kultur je dnes přijímáno moderní civilizací. Současný svět znovu objevuje jednu z nejučinnějších masáží a blahodárné teplo lávových kamenů je stále oblíbenější.

Jsou jedním z nejpříjemnějších způsobů masáží, které můžete zažít. Masáž lávovými kameny překonává klasické masáže svými účinky na tělo i duši. Zažijete pocit uvolnění a harmonie. Je jednou z nejlepších terapií k odstranění stresu a vnitřního neklidu. Představte si příjemné teplo přicházející z vulkanických kamenů do každé části vašeho těla. Příjemně si odpočínáte a ještě dlouho po masáži budete cítit uvolňující teplo sálající z hladkého kamene. Toto teplo prostupuje do organismu až 3 cm hluboko. Ovlivňuje fyziologické procesy, uvolňuje, odstraňuje nervozitu a stres, nespavost a další problémy, které souvisejí s vysokými nároky na psychiku. Přináší celkové uklidnění. Na tělesné úrovni pomáhá teplo z kamenů uvolňovat ztuhlé svaly, bloky a křeče. Uleví od bolesti v kloubech, reguluje trávení a zrychluje metabolismus. Odplavuje škodlivé látky z tkání, napomáhá ke správné funkci lymfatického systému, jater, ledvin. Mimořádně silné jsou kosmetické účinky, kdy olejová masáž zvláční pokožku a teplo otevře póry. Blahodárným vlivem na lymfatický systém působí lávové kameny proti celulitidě, na úrovni energetické harmonizují funkce čaker (energetických center) i meridiánů (energetických drah), u vnímavějších osob navozuje meditační stav. Pocity a účinky mohou vydržet po několik dnů.

Po ukončení masáže je dobré zůstat několik minut v klidu na lehátku. Po masáži se již nedoporučuje po zbytek dne zvýšená námaha. Důležitý je dostatečný přísun tekutin, nejlépe neperlivé vody

nebo zeleného čaje. Nedoporučuje se před ani po masáži káva, alkohol či těžší jídla.

Hlavní zdravotní účinky masáže lávovými kameny:

- Stimuluje krevní oběh a lymfatický systém
- Hluboce relaxuje a harmonizuje organismus
- Postupně prohřívá celé tělo
- Pomáhá detoxikaci organismu
- Harmonizuje energii v těle
- Posiluje paměť a zlepšuje koncentraci
- Zlepšuje funkce nervového systému, odstraňuje psychické potíže, neurozy, deprese
- Urychluje metabolismus a reguluje zadržování tekutin v těle
- Upravuje potíže s trávením a přibýváním na váze
- Zmírňuje klimakterické obtíže
- Posiluje imunitní systém
- Pomáhá při potížích pohybového aparátu, bolestech zad, šije a kloubů, revma, artrózách
- Je velmi dobrou regenerací po zátěži, sportovních výkonech

Kontraindikace:

- Epilepsie
- Infekční onemocnění
- Kožní infekce
- Záněty
- Intenzivní nebo bolestivá menstruace
- Otevřené rány a modřiny
- Při příliš vysokém nebo vysokém neléčeném tlaku

Rizikové faktory – případné omezení určí lékař

- V těhotenství
- Onemocnění srdce
- Diabetes

Vám, kteří se rozhodnete vyzkoušet masáž lávovými kameny, přeji příjemný zážitek.

Hana FIALOVÁ

PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

SOUTĚŽ „ROZKVELTLÉ LUŽICE 2009“

Poděkování

Děkujeme všem občanům, sdružením nájemníků, spolkům a firmám, kteří pečují o pěkný vzhled a upravenost svých budov, areálů i veřejných prostranství ve svém okolí a přispívají k příjemnému životnímu prostředí a upravenosti obce.

Rada obce

ZNÁME VÍTĚZE IV. ROČNÍKU SOUTĚŽE „ROZKVELTLÉ LUŽICE“

Kdo z občanů přijal pozvání Klubu česko-francouzského partnerství na vyhodnocení soutěže „Rozkvetlé Lužice 2009“ a besedu o květinách, která se konala ve čtvrtek 21. ledna 2010 v 17 hod. v areálu ČSZ „Tabačárna“, rozhodně nelitoval. Bylo to příjemné setkání s promítáním fotografií domů, které v rámci soutěže vyfotografoval p. Lukáš Bravenec a besedou o pěstování balkónových květín, kterou přednesl zahradník p. Miroslav Šebestík. Členové Klubu česko-francouzského přátelství s obcí se postarali o sladké občerstvení, dárky a ceny.

Krásných a upravených domů v Lužicích každým rokem přibývá. Proto vybrat finalisty je každý rok těžší. Nelehké role se opět ujal zahradník p. Daniel Leclér s manželkou, kteří v září navštívili Lužice. A koho do finále vybrali?

Finalisté 2009 rodinné domy:

Benadová Marie	Dlážděná
Bílková Milada	Šeríková
Bohunská Marie	Velkomoravská
Bortlíková Marie	Velkomoravská
Buchta Jakub	Naftařů
Dovrtělovi	Velkomoravská
Filípkovi	Velkomoravská
Kučerová Andrea	Zahrádkářská
Maradovi	Velkomoravská
Opluštilovi	Velkomoravská
Popovští	Ke Koupališti
Rutarovi	V Chalupách

Salajková Marta
Stöhrův Iva
Šetina Jiří
Šuralová Jitka
Weingartová Alena

V Chalupách
Velkomoravská
Lomená
Velkomoravská
Velkomoravská

Provozovny:

Cukrárna Romana
Elektro Škrobák
Hostinec U Konečků
Kadeřnictví Balunová Drahomíra
Kadeřnictví u Pecků
Starý kvartýr
Zlatnictví Motyčková

Vyhodnocení soutěže Rozkvetlé Lužice 2009 - manželé Popovští

Foto: Mgr. Jana Ličeníková

Z finalistů v závěru setkání vybrali účastníci při napínavém hlasování 3 vítěze z řad občanů a 1 vítěze z firem, kteří získali finanční odměnu od obce Lužice

Z řad občanů:

1. místo Popovští, Ke Koupališti	1000 Kč
2. místo Marie Bohunská, Velkomoravská	700 Kč
3. místo Alena Weingartová, Velkomoravská	500 Kč

Z firem:

1. místo Zlatnictví Motyčková	1000 Kč
-------------------------------	---------

Místostarostka obce poděkovala za dlouhodobou péči o zeleň a zkrášlování veřejného prostranství u svých domů paní Holačkové, Rylkové, Pliskové, Hřebačkové a Benadové, Martě a Heleně Příkazským za ošetřování zeleně u kostela a květinovou výzdobu v kostele, manželům Bílíkovým a členům Muzejního spolku za péči o květinovou výzdobu na Starém kvartýře. Ocenila dobrou spolupráci obce s firmami Lutes, Larix a květinářstvem Navona.

Soutěž bude pořádána i v roce 2010. Nemusíte se přihlašovat, krásně rozkvetlá okna a předzahrádky jistě přilákají kromě včel i fotografa a porotu z Klubu česko-francouzského partnerství. Přejeme Vám hodně péstitelských úspěchů!

Vítězný dům soutěže Rozkvetlé Lužice manželů Popovských

Foto: Lukáš Bravenec

Vítězný dům soutěže Rozkvetlé Lužice firmy Zlatnictví Motyčková

Foto: Lukáš Bravenec

Občanské aktivity

Činnost Muzejního spolku v Lužicích v roce 2009

4. června si přišel prohlédnout Starý kvartýr známý pražský herec a mim p. **Jaroslav Čejka**. Projevil se jako člověk mimořádně přátelský, milý, i ve svém věku se smyslem pro humor. Chvilí poseděl a pobesedoval, pro všechny to byl moc pěkný zážitek.

Hodová výstava měla název **Půvab slováckých šátků** a byla doplněna krásnou **keramikou p. Zipperové** z Hodonína. Všechny druhy šátků, které se nosily na Slovácku, se na čas

přestěhovaly z muzejních sbírek obecního úřadu na Starý kvartýr. Na vernisáži obohatila program dětská cimbálka z Lužic.

6. srpna jsme uspořádali **výlet** do Valtic, navštívili jsme mikulovský zámek, muzeum ve Valticích a jeskyni Turoid. Akce byla členy Muzejního spolku hodnocena velmi kladně.

V září u příležitosti lužického Vinobraní proběhla výstava **Skleničko, ty skleněná**, kde bylo vystaveno vinohradnické sklo, diplomy

Foto: Petra Lorencová

a čestná uznání vinařů. Zajímavá byla výstavka historického skla, zapůjčeného ze sklárny Blatná. Připojili se i Lužičtí mužáci, kteří vystavili své ovoce a zeleninu, která se jim obzvlášť vydařila. Mužáci také vystoupili na vernisáži.

5. listopadu se sešli na Starém kvartýře **kronikáři** z okolních obcí. Schůzky se zúčastnili také starosta obce Ing. Kreml a místostarostka Mgr. J. Ambrožová.

V prosinci uspořádal Muzejní spolek výstavu **Čas a betlémy**, kde bylo k vidění mnoho zajímavých hodin z různých časových údobí a kromě papírových betlémů i krásné vyřezávané dřevěné betlémy, který zhotovil lužický občan p. Kučera. Na výstavu jej zapůjčila jeho rodina, hodiny dodal p. Rutar, člen Muzejního spolku. V kulturním programu vystoupil s krásnými vánočními písněmi Chránový sbor z Lužic.

Květinovou výzdobu na výstavě zapůjčují naši členové manželé Bílíkovi, o aranžování se stará p. Zdislava Pokorná. Na úpravách výstav a na úklidu se podílejí všichni členové Muzejního spolku. Ke konci roku 2009 má Muzejní spolek 37 členů, z toho 28 aktivních. Náklady na provoz Starého kvartýru hradí O-becní úřad Lužice (elektrina, voda), drobné opravy a režijní výdaje na pořádání výstav hradí Muzejní spolek z vlastních zdrojů (členské příspěvky, dobrovolné vstupné na výstavách). Členský příspěvek pro jednoho člena je 100 Kč/rok.

Muzejní spolek

Výstava Čas a betlémy na Starém kvartýru

Foto: Petra Lorencová

Jaroslav Čejka na Starém kvartýru

Foto: Alexandra Stužková, DiS.

Komise soutěže Vesnice roku na Starém kvartýru

Foto: Mgr. Jana Ličeniková

Ples sportovců

Lužičtí sportovci se sešli již na třetím plese, jehož tradici se stalo ocenění úspěšných sportovců. Představitelé obce a sportovních organizací předali poděkování občanům Lužic, kteří se v současné době podílejí na sportovním životě nebo dosahují výborných sportovních výsledků.

V letošním roce byli oceněni:

Radovan Rutar – za obětavou práci s mládeží v TJ Sokol.

Kolektiv smíšeného volejbalového družstva TJ Sokol Lužice – za turnajové výsledky v amatérské volejbalové lize.

František Pazdera – za dlouholetou obětavou práci ve výboru TJ Baník.

Ing. Zdeněk Repík – TJ Baník – za dosažené umístění v krajské tenisové soutěži mužů.

Všem jmenovaným blahopřejeme a přejeme hodně elánu a dalších sportovních úspěchů.

Ples sportovců se vydařil. Děkujeme obecnímu úřadu za podporu, předsedovi sportovní komise panu Miloši Kadalovi za organizaci plesu a také dalším členům sportovních organizací, kteří se podíleli na přípravě plesu. Poděkování patří i všem sponzorům, kteří přispěli do bohaté tomboly. Zvláštní poděkování pak patří koláčkové četě z Klubu seniorů za upečení chutných koláčků.

Za organizační výbor plesu

Jana Ličeniková

PRVNÍ ČESKOSLOVENSKÝ KOSMONAUT

Zima končí a začíná pro mnoho lidí nejoblíbenější roční období – jaro. Hvězdná obloha se také chová podle toho. Zimní souhvězdí jako například Orion, Velký a Malý pes, Býk nebo Blíženci se blíží k západnímu horizontu a ztrácejí se nám z dohledu. Jde sice o souhvězdí krásná a velmi zajímavá, ale jejich období končí. V Blížencích v současné době najdeme planetu Mars. V opozici se Sluncem byla 29. ledna, takže je stále poměrně blízko Zemi a na obloze velká a jasná, vrcholí ve večerních hodinách. Letošní opozice nebyla výhodná z toho hlediska, že Mars byl od Země relativně daleko, ale zase při pohledu ze severní polokoule svítí vysoko nad obzorem. Z východu se zimní souhvězdí blíží vystřídat jarní souhvězdí. Na jarním nebi najdeme spoustu obětí řeckého hrdiny Herkula. Velmi výrazným souhvězdím je Lev, ve kterém se nyní navíc nachází planeta Saturn, která projde opozicí se Sluncem právě na jaře. Souhvězdí identifikujeme podle jasných hvězd v jeho přední části, jež připomínají obrácený otazník. Podle báji byl Lev nezranitelný díky pevné kůži, ale Herkules jej uškrtil a z kůže stáhl. Herkules zabil také Hydru, vodního hada.

Hydra je vůbec nejrozsáhlejším souhvězdím jižní i severní oblohy a my jej můžeme pozorovat nízko nad jižním horizontem. Další obětí Herkula na jarním nebi je Rak, nenápadné souhvězdí, ležící mezi Blíženci a Lvem.

Hvězdárna a planetárium Mikuláše Koperníka v Brně v blízké době projde přestavbou na přírodovědné exploratorium. „Patronem“ tohoto projektu se stal první (a zatím jediný) Čech, který se podíval do vesmíru, v současné době europoslanec Vladimír Remek. Ve čtvrtek 4. února z tohoto důvodu navštívil Brno a i přes nabitý program si našel chvíli času na besedu s veřejností v Knihovně Jiřího Mahena. Protože pod svícem je největší tma a ve sbírce mi podpis českého kosmonauta chyběl, vypravil jsem se za ním do Brna.

Vladimír Remek se do vesmíru podíval v roce 1978 v rámci programu Interkosmos, kdy Moskva nabídla satelitním státům Sovětského svazu, že jim vypustí kosmonauty. Jako první letěl Českoslovák, coby první neamerický a nesovětský občan ve vesmíru (později Remka následovali kosmonauté z Německa, Polska, Bulharska atd.).

Já s Vladimírem Remkem

Foto: Vít Straka

Vladimír Remek spolu s Alexejem Gubarevem tvořili posádku lodě Sojuz 28, cílem jejich mise byla orbitální stanice Saljut 6, na které spolu s její stálou posádkou strávili 7 dní. Dnes je Vladimír Remek poslancem v Europarlamentu.

Zájem veřejnosti o setkání s prvním česko-slovenským kosmonautem byl poměrně vysoký, během besedy byl problém najít v sále volné místo. I když bylo kvůli nabitému programu pana Remka v Brně setkání docela krátké, dotazů bylo hodně a po skončení besedy se u stolu přednášejícího vytvořila velká fronta zájemců o podpis. Když se knihovna vyklidila, přišlo i na mě. Než se pana Remka zmocnili reportéři s kamerou, představil jsem se mu, potřásl jsem si rukou, získal jsem podpis i společnou fotku. Jeho vyprávění o absolvované kosmické cestě bylo i po tolika letech úžasné a doufám, že se s Vladimírem Remkem ještě někde potkám.

V únoru doručil raketoplán Endeavour na Mezinárodní kosmickou stanici (připomeňme, že zde

nyní dlouhodobě pracuje pětičlenná posádka, jejíž součástí je ruský kosmonaut Oleg Kotov, se kterým jsem se vloni setkal) nový americký modul s vyhlídkovou kopulí – jde o menší modul tvaru kopule, který má 6 menších oken po obvodu a jedno velké na vrcholu, toto okno o průměru 80 cm je vůbec největším oknem vypuštěným do vesmíru. Člověku se při sledování záběrů Země, pořízených z této kopule po její instalaci na stanici, tajil dech. Stejně tak ale začal přemýšlet o budoucnosti kosmického programu. 1. února zveřejnil americký prezident Barack Obama svůj návrh rozpočtu NASA na příští rok a koncepce amerického kosmického programu. Je už téměř jisté, že letos „dolétají“ raketoplány. Jsou před námi jen čtyři mise, poslední se uskuteční v září 2010. Co bude dál, je ve hvězdách. Raketoplány měly za několik let nahradit nové rakety a kosmické lodě, které měly okolo roku 2020 dostat americké astronauty zpátky na Měsíc, souhrnně se toto nazývá program Constellation. Ten ovšem Barack Obama hodlá zrušit a v budoucnu Američany dopravovat do kosmu v lodích soukromých firem, jenže žádná takováto loď ještě nebyla vyzkoušena, takže Obama vsází na zatím neexistující kartu. Jeho koncepce podle mnohých postrádá jakýkoliv směr a cíl. Prezidentův návrh ale není platný, dokud jej neschválí Kongres USA, což bude možná trochu problém. Spousta kongresmanů z obou stran politického spektra se nechala slyšet, že Constellation padnout nenechají. Velký význam letů do vesmíru pro vědu a technický rozvoj je faktem, a tak mnozí očekávají „hvězdné války“ mezi Obamou a Kongresem USA.

Vít Straka

JUNÁK - Vánoční vařečka (12. 12. 2009)

V prosinci jsme uspořádali soutěž „O vánoční vařečku“. Děti doma upekli a přichystali nejrůznější nejen vánoční dobrůtky. Své výkony pak přinesli na skautskou klubovnu na zdravotním středisku. Přivedli s sebou i rodiče, kteří nám pomohli při odborném hodnocení. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – starší a mladší. Ve starší kategorii se na prvním místě umístila Eliška Filipková (Myška). V mladší kategorii zvítězil Pavlík Kapusta. Po vyhlášení všech vítězů a rozdělení cen jsme všechno společně spořádali a spěchali do svých domovů připravovat se na Vánoce.

JUNÁK - Jarní výprava (27. 2. – 3. 3. 2010)

Abychom o jarních prázdninách neseděli doma, vyrazili jsme do Červené Vody na úpatí Orlických hor a Jeseníků. Nocovali jsme v místní skautské klubovně. První den jsme šli na průzkum domorodých lidí. A protože tu bylo pořád dost sněhu, zakončili jsme první den pořádnou koulouvačkou. V neděli jsme po vydatné snídani vyrazili na vysokohorskou túru na rozhlednu. Celou cestu na horu jsme se brodili závěsemi sněhu. Po tříhodinové strastiplné cestě jsme konečně dosáhli na vrchol Křížové hory. Místní skauti nám půjčili (tajně) klíč od rozhledny a tak jsme po vystoupení po 123 schodech spatřili krásy kraje shora. V pondělí jsme kvůli nepříznivému počasí jen tak bloumali po Červené Vodě a obhlíželi její tajná zákoutí. V úterý jsme vyjeli vlakem do nedalekého městečka Králíky. Naším cílem bylo vojenské muzeum. Ukázalo se ale, že

Výšlap na křížovou horu

Foto: Radovan Bílek

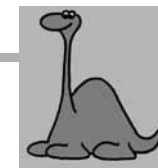
je právě rekonstruováno a byla nám doporučena prohlídka na tvrzi Hůrka. Cestou k tvrzi jsme prozkoumali téměř vsudypřítomné vojenské bunkry z 2. sv. války. Ve tvrzi jsme strávili dvě hodiny, poslechli jsme si vyčerpávající výklad o stavbě, funkci, historii a účelu tvrze. No a ve středu už nezbyvalo

nic jiného než se sbalit, uklidit klubovnu a vyrazit na 6,5 hodiny dlouhou cestu domů. Těch pět dní bez rodičů jsme všichni ve zdraví zvládli a myslím, že jsme si je i pořádně užili. Těšíme se na další výpravu a doufáme, že nás pojede zase o něco víc.

Lucie Dordová

Brontosauří dětské oddíly zvou na Česko-slovenský tábor

Klíč k tajemství obrazu

Termín tábora: 2. 7. - 11. 7. 2010

Místo konání: Horní Lhotice u Náměště nad Oslavou

Tento stanový tábor je svou délkou, programem i zázemím uzpůsoben pro účast mladších dětí od první do páté třídy ZŠ.

Programově bude tábor zaměřen především na poznávání a ochranu přírody, hry, soutěže a tvořivé dílny, keramiku. V plánu je několik kratších i delších výletů na zajímavá místa v okolí tábora. Rozhodně nebudou chybět táboráky, noční hlídky, táborové práce, zpívání s kytarou apod., prostě vše, co klasický

tábor, jak ho pořádáme my, nemůže postrádat. Připravena je tajuplná celotáborová hra, která děti přenesne do doby plné legend a dobrodružství. Do dob, kdy hrady ještě měly své pány ... kdy lesům vládli zbojníci ... a noci se ozývaly tajemné zvuky ... A v těchto krušných časech se děti pokusí odhalit tajemství obrazu, které by podle pověstí mohlo pomoci v této nelehké době ... Snad se podaří povstat proti proradným pánům a přinést zemi mír a klid ... Nebude to snadné. Přes všechny útrapy i radosti se jim to snad podaří!

Cena tábora je 2 400 Kč a zahrnuje dopravu, stravování z táborové kuchyně (obědy ze školní jídelny), dopravu kufrů a další náklady spojené s pobytem dětí a budováním tábora.

Na tábor je možné přihlásit nejpozději do 31. května 2010, volných míst je však jen několik.

Prožitkový kurz pro mládež *Cestíčky*

Termín: 14. - 25. 7. 2010

Místo konání: Horní Lhotice u Náměště nad Oslavou

Pro účast na kurzu se hledají všichni nadšenci ve věku cca 17 až 26 let, všichni, kteří chtějí poznat partu podobně smýšlejících kamarádů nejen z Čech, všichni, kteří se chtějí něco dozvědět a zároveň překonat své domnělé meze, všichni, kteří si rádi hrají, všichni, kteří chtějí dělat něco nejen pro sebe, ale i pro druhé, všichni, kteří vidí smysl v práci s dětmi, všichni, kteří se brání často šedivému světu těch prý opravdu dospělých.

Více informací na www.cesticky.cz

KULTURNÍ OKÉNKO

Fašaňku, fašaňku...

Kdo neviděl balet Labutí jezero v provedení Lužických mužů a jejich rodinných příslušníků, může jenom litovat. Pánové v rolích křehkých baletů s průsvitnými tylovými sukníčkami byli prostě neodolatelně sexy. Na fašaňku dorazila v plenkách také naše omladina, lužické seniorky. Jejich maminka, která si nejmenší miminko přivezla v kočárku, se jim usilovně snažila najít tatínka. Podle toho, že malého drobečka pánové doslova nosili v náručí, můžeme soudit, že uspěla. Náznorně nám promítla obrázek z minulosti rodina p. Ludmily Schönové, která od Nilu přivolala dávné faraony, jejich manželky a jiné významné osobnosti té doby ve fantastických kostýmech vlastní výroby. Roztomilá byla také skupina květin, které vyhlásily konkurz na svého zahradníka. Ke konci fašaňkové zábavy měla každá květinka zahradníků několik. Dosta-

vil se čaroděj s krásnou čarodějkou, paní doktorka se svým pacientem, Ivánek s Nástěnkou, sálem se potulovala prasečí a ptačí chřipka, ale našťastí nikoho nenakazily, neboť se všichni sice vydatně, ale v únosné míře desinfikovali alkoholem. K maškarnímu křepčení vyhrávala naše oblíbená skupina Tornádo pod vedením p. Šišky, v tombole byly připraveny hodnotné ceny. Zastoupena byla také média v podobě nám již známého p. Pechury z Televize Slovákko. Bohužel se nám nepodařilo zjistit, za jakou byl masku. Účast „civilů“ byla sice slabá, ale zábava byla výborná. Proto příští rok nezaváhejte a přijďte, bude to ještě lepší.

V. Kotásková

Lužičtí mužáci vydávají k 10. výročí založení pěveckého sboru své první CD

V letošním roce oslaví „Lužičtí mužáci“ 10 let svého působení v naší obci. Poprvé vystoupil mužácký sbor v roce 2000 na oslavách 750. výročí první písemné zmínky o naší obci. V průběhu svého desetiletého působení připravil řadu zdařilých akcí v obci a svým zpěvem reprezentoval i v širokém okolí.

Jako ukázkou průřezem své dosavadní činnosti sbor již od podzimu loňského roku pilně trénuje a připravuje se na vydání svého prvního CD. Ke spolupráci přizval cimbálovou muziku „Lalia“ s primásem našim rodákem Martinem Čechem a lužický ženský sbor, sólisty Karla Čapku, Tomáše Čecha, Štěpána Hubáčku, Lidku Hanzlíčkovou, Zdeňku Bravencovou, Janu Janoškovou, Lenku Královou.

Nahrávka se uskutečnila ve dnech 20. a 21. března 2010 v nahrávacím studiu v Dolních Bojanovicích. Představení a křest hudebního nosiče proběhne v rámci oslav 760 let obce na

předhodovém večeru v sobotu 3. 7. 2010, kam všechny občany srdečně zveme.

Chtěli bychom poděkovat lužickým zahrádkářům za poskytnutí zázemí ke společným zkouškám.

Maškarní taneční zábava se vydařila

V sobotu 20. února 2010 se již uskutečnila Lužickými muži pořádaná akce - Maškarní taneční zábava. K tanci a poslechu hrála skupina Tornádo, byla připravena bohatá tombola, každý si odnesl nějakou cenu domů. Masky přispěly svou účastí ke skvělé náladě, za což jim patří velký dík.

Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly a všem, kteří se přišli pobavit. Těšíme se, že v příštím roce budeme moci přivítat i ty, kteří letos zůstali doma.

Jožka Krchnivý

Muzejní spolek v Lužicích pořádá velikonoční výstavu na Starém kvartýru

Pruty, prútky, co z vás uděláme

a

Výstavu akvarelů s motivy lužních lesů p. Jiřího Kepřta

*Pruty, prútky, prútečky
milé, štíblé prútí,
co budete
až vás lidská ruka,
do potřebných věcí zkerutí?
(velikonoční)*

Výstavní dny:

27. - 28. března, 14 - 17 hod
3. - 4. dubna, 14 - 17 hod

Zahájení vernisáží :

Na vernisáži vystoupí
Dětská cimbálová muzika
Lužice

26. března 2010 v 17 hod

Pozvánka 65. výročí oslav osvobození obce RA a konce Druhé světové války

13. dubna 1945 byla po nelehkých bojích v rozbahněném terénu Škařin vojsky 2. ukrajinského frontu osvobozena naše obec. V katastru Lužic padlo 26 vojáků Rudé armády, nejvíce (17) na návsi u kostela. Byli pohřbeni nejdříve v parku u lužického kostela. V únoru 1946 byla jejich těla převezena na hřbitov v Hodoníně.

V den osvobození Lužic zahynuli i čtyři lužičtí občané, kteří mají společný hrob na lužickém hřbitově.

Z řad lužických občanů si válka vyžádala celkem 18 obětí.

Tragický osud potkal letce Štěpána Kurku na letišti v polském Dublinu, oběti koncentračního tábora Mauthausen se stal učitel a vynikající grafik Jaroslav Dobrovolský i jeho bývalý žák Antonín

Kos, z tábora smrti se z Jugoslávie nevrátila studentka Věra Radová, v koncentračním táboře Osvětim byl umučen Josef Holz, tragický osud potkal v závěru války Karla Svobodníka, Františka Antoše a Jaroslava Frýdka.

V letošním roce přijal pozvání do naší obce při příležitosti 65. výročí osvobození Lužic RA a konce Druhé světové války vzácný host básník Mark Bljumental, bývalý voják RA, kterého zastihl konec II. SV na vojenském letišti v Lužicích. Do Lužic se vrátí po 65 letech a zúčastní se programu u pomníku padlých z I. a II. SV. Srdečně zveme občany, hlavně pamětníky na setkání s ním.

Přijďte na Den kopce v parku U Vrchnice

Kopec U Vrchnice
Foto: Petra Lorencová

Lužický kopec v parku U Vrchnice se již 15 let majestátně vypíná nad krajinu a skýtá návštěvníkům netušené výhledy do širokého okolí... Bývá svědkem mnoha sportovních výkonů i zajímavých úkazů v průběhu celého roku v zimě i v létě. Novoročním ohňostrojem počínaje, přes sáňkování, pouštění draků až po noční policejní akci proti bujaré omladině.

15. května bude mít KOPEC svůj narozeninový den. Bude to den veselých soutěží pro děti i dospělé k jeho 15. narozeninám.

Bycikliáda, petangový turnaj, výstup na kopec netradičním způsobem, běh z kopce i do kopce, řetěz okolo kopce atd. atd.

Přijďte společně s námi slavit! Srdečně zvou pořadatelé!

P. S.

Chcete-li přispět nápadem, pomoci s organizací, zapojit se do příprav, připravit zajímavou atrakci - volejte na telefon 724 171 335 Jana Ambrožová, 606 436 325 Jarka Pražáková.

Kulturní komise RO

Jarní koncert vážné hudby

v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Vystoupí Komorní smyčcový orchestr Jana Noska a pěvecký sbor Gymnázia Hodonín.

13. dubna 2010 v 18 hodin.

Zastupitelstvo obce Lužice zve
všechny občany, členy společenských
a politických organizací
dne 13. dubna 2010 na

Pietní vzpomínkový den

při příležitosti 65. výročí osvobození Lužic
RA a konce Druhé světové války

Program:

- 10.00 Pietní akt u pomníku padlých
I. a II. světové války před ZŠ
- 10.00 Beseda s básníkem
Markem Bljumentalem na ZŠ
- 15.00 Vzpomínkové setkání s básníkem
Markem Bljumentalem
na Starém kvartýru
- 18.00 Jarní koncert vážné hudby
v kostele sv. Cyrila a Metoděje
Vystoupí Komorní smyčcový
orchestr Jana Noska a pěvecký
sbor Gymnázia Hodonín

Pozvánka na setkání lužických rodáků

Lužičtí mužáci, Slovácký krúžek
a Obec Lužice zvou lužické rodáky
a všechny přátele na oslavy 760. výročí
1. písemní zmínky o obci, které se uskuteční
ve dnech 3. - 6. července 2010
v rámci Cyrilometodějských hodů.
Při sobotním předhodovém večeru
se můžete těšit na představení a křest
obrazové publikace o obci a CD hudebního
nosiče Lužických mužáků, kteří tím zároveň
oslaví 10 let činnosti pěveckého sboru.

Vážení občané!

Letošní hodové veselí bude zároveň
setkáním rodáků a přátel!

Využijte této příležitosti - včas informujte
a pozvěte na letošní hody své přátele,
kamarády, se kterými jste chodívali
kdysi do školy, v kroji, sportovat... atd.
V Lužicích na hody bude VESELO!

Srdečně zvou pořadatelé

Z HISTORIE - 25. výročí otevření mateřské školy II. na ul. Dlážděná

Dne 17. května 1985 se uskutečnilo slavnostní otevření a předání do užívání mateřské školy II, která byla trojtřídní a s kapacitou 90 dětí. Novou mateřskou školu vybudovali občané Lužic v akci „Z“ za pomoci místních závodů a JZD Prušánky. Do funkce ředitelky mateřské školy byla jmenována Drahomíra Sasinková.

Stavba mateřské školy, jejíž hodnota převyšovala čtyři miliony, byla zahájena v roce 1979 a po více než pětiletém úsilí byla dokončena, čímž byl splněn téměř nejdůležitější úkol volebního programu obce.

Od pondělí 20. května začal provoz zatím v jedné třídě s počtem 33 dětí, protože se prováděly drobné úpravy v budově. Plný provoz, ve třech třídách, začal 2. září 1985. Děti byly rozděleny do tříd podle věku, nejmenší děti byly přijímány již od dvou a půl let.

Činnost mateřské školy byla bohatá, děti vystupovaly s programem u vánočního stromčeka na oslavách patronátního závodu a na oslavách MDŽ. V průběhu roku navštívily řadu filmových představení v místním kinu a kulturně-výchovné programy v Hodoníně.

Předškolní děti se denně otužovaly – po odpoledním odpočinku se omývaly studenou vodou do půl těla. Jezdily plavat do bazénu v Hodoníně. Zdravotní stav byl kontrolován dětskou

Slavnostní hosty přivítala i mládežnická kapela vedená p. Soustružníkem
Foto: Archiv OÚ Lužice

Předávání diplomů s poděkováním pracovníkům stavební skupiny
Foto: Archiv OÚ Lužice

lékařkou MUDr. Goliášovou. Velmi zdařilé byly přednášky na téma „Výživa dětí předškolního věku“ spojené s degustací pokrmů a pomazánek.

Velká pozornost byla věnována přípravě předškolních dětí pro 1. třídu ZŠ. V tomto směru

byla zaměřena i spolupráce mateřské školy s rodinou, aby vliv na výchovu dětí byl oboustranný a jednotný.

Drahomíra Sasinková

KINO PODLUŽAN - (stručný pohled do historie)

Dnes již pravděpodobně nikomu v Lužicích kino (biograf) nechybí a mladá generace ani netuší, že toto zařízení někdy v obci existovalo. A přece, téměř šedesát let tady bylo a v určitém období sehrálo významnou úlohu nejen v zábavě, ale i ve vzdělávání, sportu a celkové informovanosti dospělých i mládeže. Svým způsobem tedy patří kino do kulturních tradic obce. Pokusme si připomenout, alespoň stručně, počátky i konce kina Podlužan.

Provoz kina byl zahájen v prosinci 1926. První licenci na provoz kina získala Tělocvičná jednota Sokol Lužice (státní kino v té době ještě neexistovalo). Promítací zařízení bylo umístěno v zadním traktu hostince, jehož majitelem byl od roku 1927 pan Jakub Hromek (ještě dnes tam nalezneme stopy po promítacím zařízení). Tyto místnosti sloužily i ke cvičení sokolské jednotě. Prvním vedoucím kina byl člen Sokola Jindřich Šlahounek, kterého v roce 1930 vystřídal K. Melichar a v roce 1931 A. Komosný. Připomínáme, že kino bylo nezvukové – němé. Při promítání filmu hrála „živá hudba“. Mezi muzikanty nalézáme jména J. Švandelky (smyčkový orchestr - tzv. štrajch), dále P. Kučery (housle) a po zakoupení pianu v roce 1928 i jméno O. Ličeníkové. Elektrický proud získávalo kino z lužického dolu Moravia a od roku 1931 z Oslavanské elektrárny (v té době již byla provedena elektrifikace obce).

Již v prvním roce provozu (1927) bylo sehráno 151 celovečerních

Kino Podlužan

Foto: Archiv OÚ Lužice

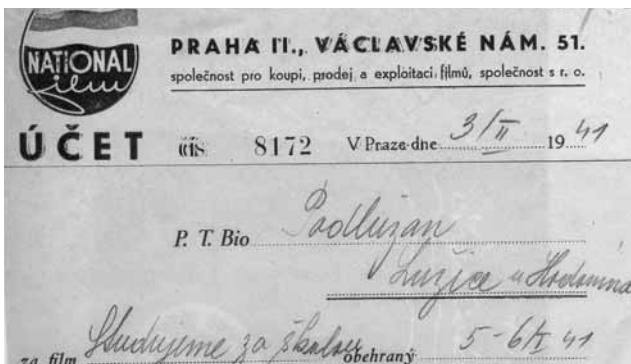
filmů a 26 filmů pro děti. Zájem o návštěvu kina byl poměrně velký. Musíme si uvědomit, že v té době nebyla v obci ještě ani rádia. Některá filmová představení byla zdarma. Například naučné filmy pro školu ve vyučovací době, volné vstupenky dostali žáci a žáčky, kteří pravidelně cvičili a v době krize se hrálo zdarma i pro nezaměstnané. Mimořádný zájem byl o filmy z oblasti sportu a tělovýchovy, ze všesokolských sletů a olympiád. Filmy se využívaly i při různých oslavách v obci, např. oslavách 28. října apod.

Významným mezníkem v československé kinematografii byl příchod zvukového filmu. V Lužicích se první zvukový film promítal v prosinci roku 1935. V té době bylo kino již přestěhováno do sálu nové budovy Sokolovny. Pro nedostatek finančních prostředků na zakoupení aparatury (stála 10 tisíc Kč), musel Sokol požádat své

členy o bezúročném půjčce. Pro každé filmové představení bylo třeba v sále Sokolovny připravit 231 sklápěcích dřevěných sedadel a pak je zase poskládat, protože v sále se i cvičilo. Představení se hrála v sobotu večer a v neděli odpoledne v 15 hod. a večer ve 20 hod.

Poměrně časově náročné bylo organizační zabezpečení každého filmu. Film se musel v předstihu vybrat a objednat u některé půjčovny filmů – například u společnosti Lucerna-film, Nacionál-film, Excelsior-film apod. Centrální půjčovna zpočátku nebyla. Film se musel přivést z vlakového nádraží, po promítnutí zase v kovové krabici vrátit a vyúčtovat. Od třicátých let se většina filmů propagovala formou plakátů a fotografií. Reklamní materiály si půjčovna též účtovala. V roce 1939 se stal na delší dobu vedoucím kina Podlužan Stanislav Hlávča.

Zatím, co ve 20. letech domino-

valy na plátnech kin americké filmy, počátkem 30. let stoupal počet filmů z československé produkce. Například i v Lužicích viděli diváci v roce 1936 film Maryša, Jánošík, Psohlavci, Dokud máš maminku (výtěžek z tohoto filmu byl určen na sociální účely), Příprava na olympiádu a jiné. Součástí každého filmu byl úvodní tzv. žurnál, který přinášel aktuální společenské a politické materiály. Jeho náplň se měnila podle společenské situace.

Výrazný zásah do promítání kina znamenal okupace České republiky Hitlerem 15. března 1939. Každé představení kina muselo být hlášeno a schvalováno okresním úřadem, žurnál byl cenzurován, nápisy na filmech musely být dvojazyčné, v sále kina byl zákaz všech projevů a dvě sedadla v první řadě

musela být rezervována úředníkům německé policie. 21. 10. 1941 byla zakázána činnost Sokola a jednotě byl zabaven všechn majetek, včetně Sokolovny a kina.

I když později byl provoz kina povolen (majitelem nebyl Sokol), na plátně kina dominovaly hlavně filmy z německé produkce a žurnál byl jednoznačně zaměřen na vítězný postup německé armády. Z české produkce byly povoleny filmy dějově jednoduché, bez sebemenšího náznaku českého vlastenectví. Některé z nich můžeme dnes vidět na televizní obrazovce jako „Filmy pro pamětníky“: U bílého koníčka, Studujeme za školou, Ohnivě léto, Študákova duše, Bílá jachta ve Splitu, Madla pívá Evropě, Slávko nedej se, Karel a já a podobně.

Po válce, v dubnu až listopadu

1945, využívali sál i hřiště Sokolovny vojáci RA. V kině promítali (hlavně pro své vojáky) i některé starší sovětské filmy, hlavně historické. Po jejich odchodu byla celá budova Sokolovny opravena a kino vráceno opět Sokolu. První filmové představení „Ona brání vlast“ se konalo 10. května 1946. Zásah do vlastnictví kina přinesly znárodnovací dekrety z roku 1945. Kino v Lužicích přešlo do rukou státu 10. prosince 1946. Zestátněno bylo všechno filmové podnikání včetně filmové distribuce. Postupně se jádrem programové skladby všech kin staly díla socialistické kinematografie, především sovětské.

V roce 1958 přesídlilo lužické kino z budovy Sokolovny do nedalekého sálu bývalého obecního hostince (posledním nájemcem byl p. Maršálek). Sál byl přestavěn pro potřeby filmové produkce, v části budovy zůstal hostinec a prodejna masa. V roce 1980 byla provedena generální oprava kina. Ve funkci kino-operátorů se vystřídal p. Lantoš, J. Kotásek a posledním byl S. Pleva. I když lužické kino sídlilo v celkem vyhovujících prostorách, jeho zánik byl neodvratný. Návštěvnost kina kulminovala koncem 50. let a potom nastal postupný pokles a to především pod vlivem masového rozšíření televize. Sál kina se občas zaplnil, hlavně promítáním širokoúhlých filmů, ale návštěvnost stále klesala. Koncem 80 let se lužické kino definitivně uzavřelo. Dnes již neexistuje ani budova posledního sídla lužického kina.

PhDr. Miroslava Rošková

Na pastvě

I když nám sluníčko na pár dnů ukázalo svou přívětivou tvář, což je většinou konec zimního klidu a neklamný povel k jarním pracím, nemyslí to zima se svou kapitulací zase tak rychle.

A tak podle starého přísloví „březen za kamna vlezem, duben, ještě tam budem“ využijeme chvílek, kdy zafíčí ledový vítr anebo se snese sněhová sprška a pojďme si trochu povídat. Za těmi kamny se to tak sladce sní a poslouchá!

Před řadou let, v mém dětství, když se mladá tráva pěkně zazelenala, kromě jiných prožitků, které s sebou přinášelo jaro, začínaly nám dětem také povinnosti.

Protože jsme doma mívali vždy několik kusů hovězího dobytka, bylo naší povinností (mou i mé starší sestry Jenky) pasení krav, a to většinou s výjimkou špatného počasí skoro každý den, od jara až do zimy. Naše výmluvy a protesty nebyly brány vůbec na vědomí, protože důvody byly více než pádné – když se dobytek dobře napásl, ušetřilo se na krmivu a to mělo svou váhu. Nejvíce se pášlo o prázdninách.

V horkých letních dnech jsem se často chodila koupat s kamarádkami „k tihelni“. Dnes se ujal pojmenování Lužák, ale tenkrát nikdo neřekl jinak než „tihelňa“, a sice proto, že tato vodní nádrž vznikla proto, že se tu kdysi těžil pisek na cihly. To jsme sbalily pod pažu deku a ručník a šlo se. Vepředu u dřevěné boudy se zaplatilo vstupné 40 haléřů. Bývalo tam hromadu dětí i dospělých, a to hlavně z Hodonína. Lužičtí dospělci tam moc nechodili, protože v létě bylo na dědině plno práce. Uprostřed travnaté plochy trůnila další dřevěná bouda i s tlapačem. V boudě pak „úřadoval“ pan Beneš. Býval opásaný bílou zástěrou a prodával občerstvení. Solky, kterých bylo za korunu aspoň deset, nějaký ten oplatek a nedostížený mls té doby „kačení mydlo“, ve všech barvách. Často jsme se dívali, jak do skleněných půllitrů odměřoval po štamprli ovocného sirupu, dočepoval vodou a hned byla šťáva – půllitr za šedesát haléřů. Tlapač nad boudou vyhrával „moderní“ písničky. Nejvíce si pamatuju – plavu

si ani nevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak, máám jen hlavu plnou ideálů ... To asi proto, že se k vodě nejlépe hodila ☺

S děvčaty jsem se však mohla na hrázce máchat jen do čtyř hodin a potom jsem obyčejně úprkem letěla domů. Byl nejvyšší čas, protože tatínek už v maštali odvažoval krávy. S vrčením a tichým brbláním „proč já mosím a druzí nemosá“ jsem se vypravila na pastvu.

Dobrá maminka mi tu povinnost hleděla vzdýcky nějak osladit. Do síťovky zabalila namazaný chleba a tatranku nebo nějaké ovoce. Také některá z kamarádek se někdy uvolila jít se mnou pást, aby mi to lépe uteklo. Mívala jsem na starost jednu nebo dvě staré krávy, býka a nějaké telátko odstávče. Na pastvě mě však mrzutost docela přešla.

Zároveň vyháněli dobytek kluci Hromkovi, Petr, Pavel nebo nejmladší Vojtěch, Jara Hoša s jejich Strakou a Jiskrou, Inka Bohunská s kozou, Věra a Jana Vojtíškovy s ovci. U Lidáku nám někdy přiřadili do stáda svou krásu Kopřivovi.

Nejvíce jsme pásli na pastviskách „u tihelne“, vlastně skoro pořád, jenom velmi výjimečně se hnalo na pastviska U Hájku. Ale tam to vůbec nebylo ono. Pastvisko „u tihelne“ bylo poměrně rozsáhlé a nebyla taková obava, že dobytek vlez do „škody“ anebo se někam zatoulá. A když se stádo klidně páslo, měli jsme hromadu prostoru na hrani.

Myslivci měli tehdy na pastvisku postavenou dřevěnou boudu a posed na železnou konstrukci. Na té jsme se vždycky vyrádili, dělali jsme na tom kotrmelce, přemety, zkrátka byla to bezva prolézačka. Nebo jsme se velmi rádi dívali, jak myslivci střelí na hliněné holuby. V té boudě měli jejich skladiště a čas od času mívali cvičné střelby. Také jsme nosili s sebou na pastvu švihadla a míče. Buď jsme skákali panáka, nebo z míčových her nejčastěji hráli „vybijku“. A když jsme už vyčerpali všechno, zahnali jsme dobytek až k akátovému lesíku, těsně u „tihelne“, kde na kraji lesa růstly samé vrby, nanosili jsme kamenů

na ohraničené ohniště a udělali ohýnek. Nejdříve jsme opékali chleba, a co jsme měli z domu a pak jsme „navštívili“ blízké Kratiny a pekli v popelu brambory a jablčka. Ohničkové sedánky jsem mívala nejraději na podzim. Pomalu se stmívalo, ohýnek dohořoval, po lukách se táhl jeho kouř.

Neodmyslitelnou postavou v tomto koloritu býval stařeček Martin Novák z Mikulčic, který na starém kole s hliníkovou konvičkou „na káfé“ a s aktovkou, vždy kolem šesté hodiny navečer jezdíval úzkou cestičkou mezi pastvisky na nesytské hradlo „do sužby“.

Když bylo po sklizni, měli jsme dovoleno pást dobytek i na velikém honu u Kyjovky a pod mostem. Tam teprve bývala volnost! Když se někdy stalo, že jsem zůstala na pastvě sama, seděla jsem na břehu Kyjovky a pozorovala krajinu kolem. Vzduch voněl hořkou vůní podzimu, na lukách se to fialovělo celými hejny drobných „ocůnků“. To byly květy podzimu. Nejkrásnější ale býval západ slunce za mostem, nebo do jedniček poskládané divoké husy, které už táhly na jih za teplem.

Domů se hnávalo až skoro za tmy. Všechn dobytek se ještě spořádaně zastavil U Vrchnice, sestoupil po plochých kamenech na březích rybní-

ka, aby se po pastvě řádně napojil. A pak už domů na kutě, aby se na druhý den vyhánělo zase.

Je s podivem, jak se člověk léty mění. Co jsme tenkrát jako děti považovaly za otravnou a nepřijemnou povinnost, na to dnes vzpomínáme, jako na šťastně prožité dětství.

Vzpomenou-li pak si kluci Hromkovi, dnes páni inženýři, na naše společné pastvinkové dětství? Jistě ano. Vždyť máme-li to dětství alespoň trochu šťastné, stává se v pozdějším věku nevyčerpateľnou studnicí takových zážitků. A často se stává jediným pozitivem, které nám z hromádky života zůstává.

Řekla bych, že dnešní děti jsou opravdu o mnohé ochuzeny! Inu, jiná doba, jiný mrav!

A sejdem-li se se sestrou Jenkou, vzpomínáme vždycky na naše „těžké povinnosti z mládí“ a ona dodává: „Co ty, ty už víš houby, ale já jsem si s tymba krávama užila! Bylo mně osmnáct roků, už jsem byla „dívků“ a kluci se mně u muziky řehtali, že pořád lécu za kravama!“

Ale probíráme-li se dále životem, nakonec musíme říci – zlatá pastva, zlatí rodiče a zlaté nezapomenutelné dětství!

Miroslava Ištvánková

Pozvání na badatelský výlet - po stopách předků

Již ve zpravodaji č. 4/2008 jsme Vás seznámili se zajímavou zprávou jeskyňářů ze Slovenska - od Liptovského Mikuláše. Při zkoumání jeskyně v Jánské dolině objevili podpis našeho předka - lužického občana Štefana Bednaříka, který jeskyni nazvanou Stanišovská navštívil již v roce 1910. Uvedl také svůj rok narození 1885 a bydlíště Lužice u Hodonína.

Letos se ozvali jeskyňáři opět. Seznámili nás s dalšími podpisy našich předků, které tam opět objevili. Zase Štefan Bednařík spolu s kamarádem Růžičkou a uvedené datum 1885. Objevitelé si myslí, že se jedná o otce již uváděného Štefana, nar. 1885. To by znamenalo, že jeskyni navštívil již 10 let před narozením svého syna. Nebyl to rok narození Růžičky?

Zároveň nás také žádají o podrobnější výpátrání minulosti podepsaných Lužičanů - turistů. Speleontologové nás také zvou k návštěvě Stanišovské jeskyně, která byla letos v lednu otevřena za přítomnosti i české televize pro veřejnost - viz internet www.stanisovska.sk nebo www.horydoly.cz. Co jsme doposud vypátrali my? Rodina Bednaříkova žila na čísle 406 ještě v roce 1949. Jedná se ale o Jana Bednaříka nar. 1881, bratra Štefana nar. 1885. Jan Bednařík měl dceru Filoménu, která se provdala za Oldřicha Slížka /našeho nejstaršího občana/. Pí F. Slížková zemřela v r. 2005. Podle získaných informací se rodina Štefana Slížka odstěhovala někde k Brnu, kde pracovala v cihelně /asi ve Šlapanicích/. Pokračujeme však v pátrání ve St. obl. archivu

Stanišovská jeskyně

Zdroj: www.stanisovska.sk

v Brně. František Růžička byl u nás v Lužicích poštmistrem až do roku 1937.

Myslíme, že bychom měli lákavé a milé pozvání jeskyňářů ze Slovenska přijat. Naši předkové -

turisté cestovali po malebné krajině Nízkých Tater ještě více než před 100 lety většinou pěšky. Nám se přece nabízí pohodlná cesta - doprava autobusem. V okolí je i skanzen, termální koupání a možnost návštěvy dalších pozoruhodných míst.

Přihlášky k zajímavému putování /asi koncem srpna/ z řad občanů přijímá obecní kronikářka Mil. Kopřivová a předseda letopisecké komise Mgr. Jar. Hromek.

M. Kopřivová

Přístup k jaskyni

Přístup k jaskyni autem: dálnice D1 Ružomberok-Mengusovce odbočka L. Ján, cesta 1. tr L. Mikuláš - L. Hrádok odbočka L. Ján.

Přístup k jaskyni autobusom: Pravidelná linka L. Mikuláš-L. Ján, 20 min. chůze z konečné zastávky.

Přístup k jaskyni pěši: 20-30 min. Hotel Plus, Hotel Ďumbier, Hotel Máj, hotel Avena, hotel Bystrina, 60 min. z obce L. Ján.

Zdroj www.stanisovska.sk

VAMI HRAJE S VÁMI

O co hrajeme, si vylustíte v křížovce. Tuto cenu získají dva výherci, kteří první pošlou vylustění na adresu m.bilima@seznam.cz.

1.

					X
X					
X					
X					

Každý dům má?

Každý z nás byl?

Všichni tam chodili.

Děti dělají v zimě.

Těžší sudoku.

Mažeš si na chléb.

2. Doplň: 5, 16, 28, 41, ____, 70, 86

3. Jde jeden za druhým, kolik jich jde?

4. Co sem nepatří? KAMAT, CEOT, KABAB, RACED

Hodně štěstí při luštění přeje VAMI

Z LITERÁRNÍ TVORBY

Ukázky z básnické sbírky Michala Olivy

ZÁTIŠÍ

Po snidani
učešes
svým unaveným zrakem
zbytky na kopírák...
Jediné místo
na stole
už nepřipomíná
včerejší rozhovor
o dětech
ani už dlouho
nedotknutý skicák

ZA OKNEM

Chtěli tak opilci
v psí hodinu
křičet a výt
rum u Anety
po pátém pivu
zadarmo
poplivané boty
nasraná manželka
čtyři ploty
v šrajtofli
zavíračka
folklór...
Prokop se otočil
v postýlce
zahřměl pes

SVÁTKY

Dravci na motocyklech
vítají jaro
chasa si v krojích
dává po pohárku
stařečci na koleně
dělají dětské
zázraky

VŠECHNO KULATÉ

Zbytkem chleba
vytřela pánev
v pravidelných kruzích
není to moc
ale víc není

Takhle to bývalo
když se ještě žilo
za pětníky
a všechno kulaté
bylo akorát
tak do ruky

Otisknuté texty jsou z druhé básnické sbírky Michala Olivy *POTKANÍ SEZÓNA*, kterou za finanční podpory obce Lužice vydává autor v nakladatelství PLOT. Ilustrace vytvořila Hana Olivová - Kosířová. Kniha bude veřejnosti představena 7. května v 18.00 hod. v Městské knihovně Hodonín.

O autorech:

Michal Oliva

Narodil se 22. ledna 1978 v Hranicích na Moravě. Původním povoláním tesař, v současné době působí jako technik a dokumentátor archeologického oddělení Masarykova muzea v Hodoníně. Nejdříve skládal především hudbu a písňové texty, později se začal věnovat

i poezii. V roce 1999 mu vyšla básnická sbírka *Lavička v rohu pokoje*. Je místopředsedou *Literárního kruhu autorů Hodonínska*, své básně publikuje časopisecky, účastní se autor-ských čtení a literárních pásem. Žije s rodinou v Lužicích u Hodonína.

Hana Olivová-Kosířová

Narodila se 13. října 1976. Vystudovala výtvarné zpracování keramiky a porcelánu na Střední škole průmyslové a umělecké v Hodoníně a výtvarnou výchovu pro základní umělecké a střední školy na Univerzitě Palackého v Olomouci. Je držitelkou několika cen v oblasti oděvního výtvarnictví a figurální kresby. Vystavuje společně i samostatně. V současnosti se věnuje pedagogické činnosti.

Autorské literární čtení

POZVÁNKA

Literární kruh autorů Hodonínska hledá literární tvůrce všeho věku, jejichž koníčkem je básnická, povídková či jiná literární tvorba.
Chtěli byste získávat nové zkušenosti a poznatky?
Představit a zveřejnit svoji tvorbu?
Podílet se na přípravě autorského literárního čtení, které se bude konat v Lužicích v červenci jako doprovodná akce sochařského sympózia?

Kontaktuje:

Michal Oliva - tel. 775 181 893

Mgr. Jana Ambrožová, místostarostka 518 357 225,
ambrozova@luziceuhodonina.cz

Ocenění ke Dni učitelů

Při letošním slavnostním setkání vybraných pracovníků škol a školských zařízení s představiteli obcí ke Dni učitelů byla dne 28. března na MěÚ v Hodoníně oceněna na návrh Rady obce a ředitelství základní školy **zástupkyně ředitele Základní školy v Lužicích paní Mgr. Jana Ličeníková**.

Mgr. Jana Ličeníková patří k nejzkušenějším a nejlepším pedagogům na základní škole v Lužicích. Při výuce dokáže u svých žáků získat zaujetí, předat jim hluboké znalosti a vědomosti. Od r. 2002 je správcem školní počítačové sítě. Do r. 2007 pracovala jako výchovná poradkyně.

Jako zástupkyně ředitele pracuje od r. 2007. Má vysoké nároky na kvalitu a úroveň pedagogického procesu na základní škole. Svě výborné organizační a řídicí schopnosti, tvořivost a obětavost uplatňuje nejen ve funkci zástupkyně ředitele při zajišťování vzdělávání žáků, provozu školy a organizaci školních i mimoškolních akcí ZŠ, ale i v dalších činnostech. Prosazuje moderní metody a formy pedagogické práce. Výrazně se podílela na tvorbě školského vzdělávacího programu a v současné době je jeho koordinátorem. Aktivně pracuje v zastupitelstvu a radě obce Lužice. Podílí se organizování kulturního a spo-

lečenského života v obci i na výborné spolupráci základní školy s Obecním úřadem v Lužicích. Pracuje v redakční radě Lužického zpravodaje. Významně se zasloužila o rozvoj dobrých vztahů a partnerství s francouzskou obcí Isdes. Přes své vysoké pracovní nasazení si najde čas také pro fotbalový klub TJ Baník Lužice, kde vydatně pomáhá ve fanklubu rodičů a při organizování sportovních akcí.

Rada obce Lužice, ředitelství Základní školy a Mateřské školy Jaroslava Dobrovolského v Lužicích a TJ Baník Lužice děkují **zástupkyni ředitele Základní školy v Lužicích paní Mgr. Janě Ličeníkové za obětavou práci a přejí jí do dalších let hodně radosti a úspěchů.**

Mgr. Jana Ambrožová

Foto: Mgr. Miroslav Hunča

společenská kronika

Jubilanti leden - březen 2010

Ing. Oldřich Šabart, CSc.
85 let
p. Marie Kotásková
85 let

Jubilantům blahopřejeme!

Vítání nových občánků Lužic 21. 3 2010

Betáš Filip
Klvačová Iva
Čechová Adéla
Káčerek Jaroslav
Složil Martin
Konečný Kryštof

První občánek Lužic roku 2010

Foto: Lukáš Bravenec

PODĚKOVÁNÍ

Tříkrálová sbírka 2010

Foto: Anna Balunová

Místní charita Lužice děkuje všem dárcům za finanční dary do tříkrálové sbírky. V letošním roce byla v Lužicích vybrána částka 58.827 Kč.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme touto cestou za finanční podporu v roce 2010 firmám:

Elux spol. s r. o. – 85.000 Kč,

Groz-Beckert Czech s. r. o. – 50.000 Kč,

Montgas – 100.000 Kč.

OBECNÍ ÚŘAD LUŽICE

DĚKUJE KVĚTINÁŘSTVÍ NAVONA

ZA SPONZORSKÝ DAR K VÍTÁNÍ DĚTÍ

KVĚTINY MAMINKÁM VÍTANÝCH OBČÁNKŮ.

www.eluxcz.cz

PROJEKCE
DODÁVKY
ELEKROMONTÁŽE
OSVĚTLENÍ

ZKUŠENOST • PROFESIONALITA • MODERNÍ POSTUPY

ELUX spol. s r. o. • Pod Zámkem 10, 690 02 Břeclav • T. +420 519 371 630

Měšťanská 109, 695 01 Hodonín,
anovcin@firmaplus.cz

Tel.: 518 340 763, Fax: 518 321 031,
www.firmaplus.cz

Majitel a jednatel firmy: Josef Anovčín - 603 846 296

Jako firma zapsaná v Seznamu odborných dodavatelů
nabízíme realizaci

ZATEPLOVÁNÍ RODINNÝCH A BYTOVÝCH DOMŮ

Provádíme poradenství vč. zpracování
komplexních podkladů pro žádosti
o dotace v rámci programu **Zelená úsporám**

Kontaktní osoba:
Ing. Marek Hasoň - 603 117 296
e-mail: hason@firmaplus.cz

**Adresa: Ke Koupališti 964/5
696 18 Lužice**

NABÍDKA

Zdravotní a regenerační masáže

Masáže lávovými kameny

Baňkování

Lymfatické masáže

Reflexní masáže

Reflexní diagnostika

Možnost masáží na zaměstnanecké
či odborářské poukazy.
Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Objednávky na telefonním čísle 777 768 618